1910
Hírlapkönyvtári Látogatónapló
1910 évi 813. sz.

VI évfolyam Celldömölk 1910 január 1. 1. szám.

KÉMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön
ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

Előfizetési felhivás.

Az ujév megnyiltával uj előfizetést nyitunk lapunkra.

A közönség anyagi és erkölcsi támogatását kérjük ismét, hogy elérhessük azon célt, amelyet magunk elé tüztünk.

A társadalomnak — sajnos — sok a fattyuhajtása, de bátran felléphetünk ennek a kiirtására, ha a közönség velünk tart.

Már eddig is gigászi harcot kellett megvivnunk, de eredménnyel. Érezhető munkásságunk hatása, már gátat vetettünk egyesek garázdálkodásának.

»Már enyhül a lég s tisztul a határ".

Mindent a *kösnek*, semmit sem magunknak, — ez a jelszavunk.

Hogy ezt betartottuk, erről a közönség meggyőződhetett s mi felemelt fővel léphetünk a nép itélőszéke elé.

Az igazság pallosával láthattak bennünket a küzdőtéren, ezért tarthatjuk ma is mocsoktalan azon zászlót kezünkben, amelyet a közérdekért kibontottunk

Inkább elbuknánk, de bemocskolni nem engedjük.

A közönség szócsöve akarunk lenni mindenkor, önzetlenül akarunk harcolni, tovább is dolgozni a közügyekért.

KEMENESALJA
szerkesztősége

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . .	8 kor.
Félévre	4 »
Negyedévre . . .	2 »

A reklám nálunk és egyebütt.

Sajátságos jelenség, hogy nálunk Magyarországon — ellentétben a külföld más államaival — milyen keveset törődik az iparos a nyomdafestékkel és igy közvetve a reklámmal. Pedig aki véka alá rejti az áruját és kellő avatottsággal nem közli a közönséggel, mit készit és mit gyárt: az manapság, bármily szorgalmas, tehetséges iparos légyen is egyébként, éhen pusztulhat.

Nézzük csak a külföldi államok iparosait, de különösen az amerikait. Nekünk magyar iparosoknak fogalmunk nincsen arról, milyen rengeteg összegeket költenek a nagy ipari államok reklámra, nyomtatványokra és hirdetésekre. Csak figyelemmel kell kisérnünk a külföldi nagy napilapokat, a belletrisztikus és egyéb időszaki sajtót néhány hónapon keresztül és könnyen rájövünk, milyen eszközökkel dolgoznak egyebütt az iparosok, kereskedők egyaránt. Vannak nagy cégek, amelyek bizonyos lapnak egy oldalát vagy egy oldalnak jobb, bal, felső vagy alsó sarkát évről-évre bérbe veszik, ugy, hogy a közönség

Joó János.

Irta: **Jakab Ödön.**

Joó János fürge, zömök kis ember volt. Korára nézve már ugy hatvanas lehetett, de azért senki sem becsülte volna idősekbnek ötven esztendősnél. A haja csak a füle környekén volt deres egy kissé, vastag, eszterhás bajusza pedig egész fekete volt. Valami bizalomkeltő nyájas mosolygás ülte örökké a képét s olyan egyenesen nézett az ember szemébe, mint aki teljes életében karonfogva járt a becsülettel. Pedig Joó Jánosról sok apró-cseprő dolgőt suttogott a fáma, hanem nyiltan soha senki sem vádolta. Mindenki tartózkodott az ő személyes ügyeit bolygatni, mert aki valahol rosszat mondott róla, azt a legelső éjjeli találkozáson ugy »megleckéztette«, hogy napokig feküdte az ágyat. Ez okból voltak vele szemben annyira kiméletesek az embertársai.

Joó János, mióta csak az eszemet tudom, mindig a mi emberünk volt. Fiatal korában az apámat szolgálta, aztán az öreg halála után, a hagyatékkal ő is reám szakadt. Magának is volt ugyan egy kevés gazdasága, de azért nálam is mindennap megfordult. Hol erre, hol arra használtam. Mindennel meglehetett bizni, ámbár semmiben sem mutatkozott kiváló embernek. Legfőbb érdeme abban állott, hogy kéznél volt mindig, mikor kellett. Szinarany karakternek az apám sem tartotta soha, de szembeszökőbb hibát sem szokott elkövetni. Ha a keze alól itt-ott valami elveszett, abból rendesen ugy kimosta magát, hogy némi gondatlanságon kivül egyebet mit sem lehetett feltudni az ő rovására.

Az utóbbi években erdőkerülőnek tettem meg Joó Jánost. Erre őt itéltem a legalkalmasabbnak. Üres idejében amugy is erősen szerette bujni az erdőket, ahol suttyomban nem egy nyulnak — kérte el az igazolványt. Mert gonosz puskás volt! Vadász-engedélynek ugyan még a szinét sem látta tán soha. Az efféle »hivatalos hókusz-pókusz« nem fért a fejébe. Megélt ő anélkül is.

Egy délelőtt a tornácomon ültem, böngészve a legujabb lapokat. Hát amint ott ülök, egyszer csak előttem terem Joó János, nagy alázatosan.

— Adjon Isten jó napot, — tekintetes uram!

— Adjon Isten János! Hát mi jóban jár?...

Joó János nagyot sóhajtva legyintett:

— Nem is lehet manapság jóban járni tekintetes uram! Erősen romlottak a népek.

— Hogy-hogy? Valami baj van?

— Baj mindig van tekintetes uram! Hanem hát én most a méterek irányában jöttem.

— Nos?

— Képzelje tekintetes uram, valaki az éjjel két méter fát az erdőről ellopott! Hogy a kötél egye meg a nyakát.

Megboszankodtam, mikor ezeket hallottam s haragosan mondám:

— Hát mért fizetem magát, ha igy vigyáz a fára? Jól tudja, hogy azt a hatvan

Tory-téglagyárban, Celldömölkön

1000 drb. tégla 15 forint.

szinte megszokja, hogy azon a helyen csak annak az egy iparosnak vagy kereskedőnek a reklámját látja és olvassa. De ennek meg is van az a haszna, hogy annak az iparosnak az árujа azért kelendő, mert kitartóan és állandóan a közönség szeme előtt van és bármennyire költ is az iparos vagy kereskedő ilyen reklámra és nyomtatványra, tízszeresen visszatérül a nyomdafestékre szánt összeg az üzlet bevételében.

Hogy fogalmunk legyen róla, milyen mértékben veszik igénybe Amerikában a reklamot, legyen szabad felemlítenem, hogy például magában Amerikaban evenként reklámcélokra sokkal többet áldoznak, mint amennyit a Német-birodalom, Franciaország, Olaszország, Ausztria és Magyarország a hadseregre költenek. A polgárháboru előtt csodaszamba ment, hogy a Fairbanks-féle gyár például háromezer dollárt költ hirdetésekre, holott ma ugyanezen a gyár évenként hatszáz ötvenezer dollárt áldoz reklámra.

Vagy mit szólunk mi magyar iparosok ahhoz, hogy a nagy newyorki áruházak évenkint négymillió dollárnál többet adnak ki hirdetésekre? Egy csikagói áruház, a Sears, Roebuch & Co. cég például ezerkétszáz oldalas katalogusokat küldözget szét; egy ilyen árjegyzék két kilót nyom és csupán az árjegyzékek postaköltségére ez a cég hatszaznegyvenezer dollárt fizet a postának.

És nálunk? Nálunk az az elv, hogy a reklám lehetőleg kevésbe kerüljön, de annál több hasznot hozzon. Hát lehetséges ez? Aki aratni akar, annak vetni kell; aki emelni akarja üzleti hasznát, jövedelmét, annak áldozni is kell.

Nálunk azt hiszik az iparosok, hogy ha egy-kétezer reklámplakátot, vagy három négyszeri vasárnapi hirdetést megeresztenek, ez már fellendíti vállalatukat. Nagy tévedés. A közönség szemében az a célravezető, hatásos reklám, hogyha kezébe veszi lapjat, ott találja a megszokott reklámját bizonyos cégeknek egyugyanazon a helyen. A folytonos, állandó reklám annyira bevésődik az emlékébe, hogy adandó alkalommal ahhoz a céghez megy, amely fáradhatatlan a reklámozasban, az ügyes hirdetések változatos közzétételében.

Minden iparostársamnak, aki a reklám eszközeivel élni akar, azt ajánlom tehát, állandóan, kitartartóan vegye igénybe ezt a hasznos propagálását műhelyének. Akár plakátok, akár nyomtatványok, akár hirdetések utján akarja a közönséggel megismertetni árujat, iparcikkeit, csak úgy hozza meg gyümölcsét, ha évenként nagyobb összeget vesz fel költségvetésébe erre a célra és ha szakadatlanul a közönség figyelmét magára irányitja. Mert föltétlenül csak akkor számithat jó eredményre, ha kitartoan reklámoz és évről-évre többet áldoz erre a célra. Sokan csakis a rendszeres és okos reklámnak köszönhetik a szerzett milliokat.

G. M

A FELLEGEK.

A fellegek a társaim,
A nap az én szerelmem,
Ő birja minden vágyaim,
Mik ugy lobognak bennem.

Oh nap! Te tündöklő világ!
Csókolj magadhoz lágyan,
Elvesztett üdvösségemet
Benned mind föltalátam.

Gyarló a föld, az ember is,
Hazugság, bün itt minden,
Igazság, érzés, tiszta vágy,
Eszmény itt nincsen, nincsen!

Évák s kaján Luciferek
Uralják ezt a földet,
Egyetlen Adám voltam itt
És engem is megöltek.

Az Évák bünök csókjai
Megfertőztek az ajkam!
Napom! Engedj megfürdeni
Szüz tiszta sugaradban!

S feledjem óh örökre el,
Hogy én is ott lenn jártam,
Hogy én is, bálgán, esztelen
Egy Éva-csókra vágytam.

PETERDI ANDOR.

HIREK.

Boldog ujévet kivánunk lapunk minden olvasójának és munkatársának.

Betegek karácsonya. Megható jelenet szinhelye volt 23-án este a kórház egyik terme, melyben a karácsonyfa fényárja ragyogta át azt az ünnepi hangulatot, mi onnan alulrol, a szivek legmélyéről fakadt. Az Ur angyalainak élő személyesitői csepegtették a vigaszt ekkor a betegek szivébe s hirdették a megváltást és békét az emberiség ama kis töredékének, mely ott a kórágyon gyötrő fájdalmakban szenved. És mintha megszünt volna a sebek égése, a fajo tagok sajgása, mintha érzéketlenekké váltak volna az idegek a kinok fellobgására hisz' minden beteg arca a megelegedés, a boldogságtól sugárzott. Azok között, akik mások örömeinek felélesztésére s fokozására oly nemes hivatást éreztek magukban s kikben embertársaik szenvedésére szánalom érzete gerjed, első helyen találjuk a nemessivü urnőt, Özv. Szőgyény-Marich Lászlóné szül. Gorcey Paula grófnőt, aki társadalmi állásának piedesztaljáról örömest száll ala, hogy személyes fáradozásai áron is a but örömmé varázsolja.

A Jézuska ünnepe volt ez, mely a betegek megvendégelése és megajándékozásában nyilvánult meg. 40 betegnek volt része a lukullusi lakomában és ama jóleső örömben, hogy ez egyszer igazi grófnő szolgálja ki őket, puha, arisztokrata kezekkel tartvan elejük aspikos sodarral és finom süteményekkel, kompóttal telt tálakat. A mindvégig fesztelen, de mérséklet határai között lefolyt lakomához egy kis bor is járult, mi aztán teljessé tette a betegek megelégedését. A megmaradt étkek és italok a karácsonyi ünnepek alatt

---

méter fát télire vágattam! Nekem arra szükségem van a legutolsó szálig!

Aztán hozzátettem:

— Különben ha ellopták, majd lehuzom a béréből.

Joó János nagy tisztességtudással kezdett engesztelni.

— Ne haragudjék tekintetes uram! — Eléggé szégyenlem, hogy igy van! De mit csináljak? Nem ülhettem az éjszaka az erdőn. Haza kellett jönnöm, mert olyan görcsöm volt, hogy koszorúba kötött! A feleségem is megmondhatja.

Majdnem sirt a hangja.

— Ezt a nyomoruságot használta fel valami gazember! Különben nem merte volna a lábát oda tenni! Hiszen emlékezhetik a tekintetes ur, az én kezem alatt máskor nem volt hiba.

— Nem a fenét! Néhány métert tavaly is ellopták!

Joó János egész önérzetesen tiltakozott:

— Engedelmet instállok! Abban nem én voltam a hibás. Mindig akkor vitték el, mikor a tekintetes ur ide az udvarba hivatott. Két helyt nem lehet az ember!

Kevés ideig elgondolkodott, jobbra-balra szomoruan mozgatta a fejét, mint aki mód nélkül bánkódik. Hanem utoljára ismét visszatért a hangja:

— Egyébiránt igaza van tekintetes uram! Ha kár esett: állomi a béremből. De aztán ne adja az Isten, hogy azon az erdőn valakit csak átmenni is lássak! Mert ugy összetörném, hogy lepedőben viszik azt haza. Nem hanom, ha a tömlöcbe veszek is.

Ez a nyilatkozat egy kissé megkökkentett. Mert mégsem szerettem volna, hogy éppen őszrekelve erdőkerülő nélkül maradjak esetleg. De még az elkeseredésből világosan láttam, hogy Joó János ebben az esetben csakugyan alig lehet hibás. Beteg volt szegény s nem tudott vigyázni. Ez pedig megesheti akarmelyik erdőkerülővel. Megsajnáltam a szegény embert s szelidebb szavakkal forditam feléje: — Na jól van, János! Most az egyszer nelenyugszom még ebbe a kárba is. De máskor jobban vigyázzon ám! S nehogy ártatlanul megverjen valakit, mert baj lesz belőle!

Joó János hálálkodva köszönte meg a jóságomat s menyre-földre fogadkozott, hogy jövőre nem lesz baj. Aztán dörmögve távozott.

Amint egyedül maradtam, a dolog ismét bosszantani kezdett. Tapasztalasból tudtam, hogy az efajta lopások rendesen folytatása is van. S ki tudja: vajon csak két métert loptak-e el? Hátha több is hiányzik még? Délután már nem birtam nyugodni. Vettem a puskámat s elindultam az erdőre, hogy magam számjáljam meg a métereket.

Az erdőn azonban elfogott a csodálkozás . . . Ismét számitom, meg ismét számitom, s akárhogy számitom: nincs hija a fának! Mind a hatvan méterrakás megvan!

— Hát ez az ember megbolondult? gondolám magamban. Ez már mégis érthetetlen dolog!

Veszem a mezőt egyenesen a falu vége felé. Ott lakott Joó János. Tudtam, hogy ugy napháladt tájban vacsorára mindig hazake-

osztattak szét. A grófnő méltó segitő társa volt dr. Géfin Lajosné urnő is s mindkettőjüknek a helyszinen tolmácsolta Gácser József plébános a betegek hálaját s a szenvedők érdekében kifejtett jótékonyságukért és önzetlen fáradozásaikért köszönetet mondott.

A lefolyt adományok összege készpénzben 202 korona, melyből 110 korona értékü ruhanemü osztatott szét, a maradvány ama külön alaphoz csatoltatott, melyből a felgyógyult, vagyontalan betegek nyernek utiköltségre pillanatnyi segélyt. A természetbeni adományok: sonka, sütemény, tea, rum, bor, gyümölcs, kompót, felvágott stb.-ből állanak. Az adományokért ez uton is köszönet nyilvánittatik a jószivü adakozóknak.

Házasság. Nemes Major László magy. kir. kataszteri biztos, sz. k. honvéd-hadnagy eljegyezte pósfai Tulok Ilonka urhölgyet Dukáról.

Részvéttel értesülünk, hogy Wagner Lőrinc apát gyengélkedik. Hisszük, hogy betegsége rövid lefolyásu lesz, amit őszinte szivből kivánunk.

Halálo ás. A celldömölki járás főszolgabirói hivatalának már hosszabb idő óta betegeskedő érdemes tisztviselőjét: Éder Jánost, szólitotta ki az élők sorából a halál. A megboldogult 47. évében volt és 16 évig dolgozott, mint ritka, pontos hivatalnok. Özvegye és egy kiskoru árvája siratja. — Temetése karácsony másnapján ment végbe, melyen megjelent az egész főszolgabiróí hivatal személyzete dukai Takách Márton főszolgabiró vezetésével; képviselve volt a vármegyei irnoki kar és a járási jegyzői kar, a helybeli intelligencia igen nagy számban és sokan a vidékről is. Ravatalára koszorut helyezett a főszolgabiróí hivatal, a vármegyei irnokok egyesülete és a járás jegyzői kara.

Fölébredt a halott. Mint a Magyar Nemzet irja, tegnapelőtt Pápóc községben meghalt Schajda István gazdaember. A rokonok, ismerősök és a jóbarátok halotti torra gyülekeztek össze a gyászházban. A halottat ünneplőbe öltöztették. Éjféltájban a halott egyszerre csak felült az ágyában. Szótlanul körülnézett a siratókon, akik rémülten menekütlek a halottas szobából. A halálból ébredt gazda még hat óráig élt, aztán örök álomra hunyta szemeit.

A korcsmában. Szabó mester komájával nagyokat iszik a csárdában. Mikor már jól bepityókázott, igy tépelődik:

— Igyak-e még egyet vagy sem? A gyomrom azt mondja, hogy »igen«, a fejem hogy »nem«. A fejem okosabb a gyomromnál és az okosabb enged. Tehát még egyet iszom.

Biróválasztások. A celldömölki járás több községében a községbirák lemondtak ezen tisztségükről. Az alispán a választások helyettes elnökéül a következőket küldte ki: Karakó és Nemeskeresztur községekbe Illa Antal barabási lakóst, Alsó és Felsőmesteribe Bárdossy Zoltánt, Kemenesmagasiba Vidos Benőt, Szergénybe Hannig Jánost, Bobára Porkoláb Mihály drt., Kemenespálfára Nagy Antalt, Egyházas- és Várkeszőre Németh Gyulát, Borgátára Fenyő István.

Uj vasut a Balatonhoz. A miniszter, Marton Ignác nagypécseli földbirtokosnak, a magyar kir. államvasutak Pápa állomásából kiágazólag Tapolcafő, Pápa ovácsi, Jákó, Farkasgyepü, Magyarpolány, Szentgál, Tótvázsony és Magyarbarnag községek érintésével, a m. kir. államvasutak Balatonfüred állomásáig vezetendő, keskenyvágányu helyiérdekü vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évi időtartamra megadta.

Kántortanitó-választás Jánosházán. A Polgár István nyugalombavonulásával megüresedett jánosházai kántortanitói állást a mult kedden töltötte be az ottani iskolaszék. A sok pályázó közül Német András bánokszentgyörgyi tanitót választották meg. Amint Jánosházáról értesitenek bennünket, a választást meg fogják felebbezni.

Vendéglők és kereskedések megvizsgálása. A napokban megtartott ugynevezett félévi vizsgálatnak következményeképpen több vendéglős és kereskedő a talált rendetlenség és tisztátalanság miatt megbüntettetett.

A korcsolyapálya megnyitása. A korcsolya-egyesület bizottsága Kelemen Tivadar áll. főnök elnöklete alatt ülést tartott. A bizottság határozata szerint a korcsolyapályát rendbehozzák és a legelső alkalmas időben megnyitják. Az egyesületbe való belépés céljából Somogyi Aladár titkárnál lehet jelentkezni. Évi tagsági dij 4 K.

Öngyilkosság Nagy Julianna Nemesmagasiban f. hó 29-én gyógyithatatlan betegsége miatt felakasztotta magát.

A hó eltakaritása. Az e tárgyban kiadott szigoru rendelet immár életbe is lépett, minek bizonyitéka a nyakra-főre való pénzbirságolás. A házigazdák nálunk eddigelé nem igen voltak hozzászokva a hó eltakaritásához, de az uj rend talán uj állapotokat fog teremteni a jövőre nézve. Igen üdvös lesz, ha más kárán tanulnak az illetők és nem várják, mig a szolgabirósággal fog meggyülni a bajuk.

Uj rend a biróságoknál. Az egész országot érdeklő és szocialis szemyontból is nagyfontosságu ujitást akart életbeléptetni már legközelebb az igazságügyminiszter. A terv szerint az igazságügyi hivatalokban megrefolmáljuk a szolgálatot s az egyhuzamban való hivatalos órákat hozzák be.

Az aradi vesztőhely sorsjátéka. Az az aradi vesztőhely megváltására és méltó megörökitésére alakult 13-as bizottság által rendezett tárgysorsjáték rohamosan közeledik a befejezéshez. A huzást január hó 8-án este 7 órakor okvetlen megtartják a Vámházpalota sorsolási termében, politikai biztos jelenlétében. Az 1 koronás sorsjegy a huzás napjáig kapható minden tőzsdében és megrendelhető a bizottság központi irodájában: Budapest, VII. Akácfa-utca 39. A sorsjáték főbb értékes nyereménytárgyai a régi Nemzeti Szinház előtt épült csinos kiállitási helyiségben mindenkor megtekinthetők.

---

rül. Otthon is volt. A ház előtt a töltésen üldögélt s veszekedett a feleségével, aki a pitvarban főzte a vacsorát. — Hát maga mit beszélt nekem, hogy elloptak a fából? szóltam hozzá közeledve. Joó János felugrott, lekapta a kalapját a fejéről s csodálkozva nézett a szemembe: — Ej, azért a haszontalanságért csak nem fáradott oda ki, tekintetes uram?

De bizony künn jártam s megolvastam mind a métereket. Megvan mind a hatvan. — Meg . . . Na, tekintetes uram, még ilyent se láttam, a mióta élek. Az Isten a feleségemet vegye el . . .

— Vegyen el téged, gazember! — hangzott a pitvarból a felesége hangja.

— . . . ha legalább hatszor végig nem olvastam azokat a métereket! S nem tudom, nekem ötvennyolcnál nem jött ki sehogysem több!

— Ugy kell lenni tekintetes uram, hogy azután is hibásan olvastam. Az aztán annyira megzavarta az érzésemet, hogy azután is hibásan olvastam. Mert nem venném fel tekintetes uram, ezért a faluért, hogy az én kezem alól elvésszen valami! Szegény ember vagyok, de sokat adok az effélére.

Mialatt ekként fogadkozott, egy suhanc állt meg a kapuban. Zsák volt a vállán, látszott, hogy Havadtőről hozta a malomból. A kapun keresztül bekiáltotta:

— Megmondta a havadtői zsidónak, János ba! Azt özeni, hogy éjfélkor a fáért ott lesz kün az erdőben.

— S azzal sietve tovább ment.

— Mi a szemed világát karatyolsz, te vizfejü? — förmedt Joó János a távozó suhancra, elvörösödve egész a füléig. Hogy nekem üzent a havadtői zsidó? Nekem? . . . Üzent az öregapádnak!

Most már megértettem mindent. Az én emberem ugyanis azt a két méter fát a zsidónak akarta eladni. De előbb kipuhatolta nálam, hogy nem lesz-e nagyobb baj belőle? S mikor aztán látta, hogy a kárba belénygszom: akkor üzent le Havadtőre, hogy majd az éjjel csakugyan jöhetnek a fáért. Arra nem számitott, hogy ilyen szaporán utána nézek a dolognak.

Szigoru tekinteftel mértem az emberemet végig, aki zavartan, hebegve kapkodott szavak után:

— Csak nem teszi fel rólam tekintetes uram?

Erre a kérdésre nem feleltem semmit, hanem kezemet vállára teve, határozottan értésére adtam:

— Tudja mit, János? Most már ha az erdőből csak egy fél szál fa elvész, a bére bánja meg s amellett azonnal elcsapom! Érti?

— Értem, tekintetes uram!

Lesütött fővel kisért a kapuig s mikor magára maradott: nagy haraggal bement a pitvarba s megverte a — feleségét.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, kik szeretett férjem, illetve atyám temetésén megjelentek, a ravatalra koszorut helyeztek, avagy részvétüknek bármi módon kifejezést adtak, fogadják ezuttal is hálás köszönetünket.

Celldömölk, 1909. dec 30.

Özv. Éder Jánosné és gyermeke.

Eladó ház.

A SÁGI-UTCÁBAN modernül épült ház, nagy gyümölcsös kerttel, parkirozott udvarral azonnal eladó.

Bővebb megtudható a kiadóhivatalban.

ELADÓ HÁZ.

..A kórház-utczában..

— egy ujonnan épült —

lakóház

350. négyszögöl telekkel, szép kerttel, szabad kézből eladó. — Bővebb értesítés nyerhető a kiadóhivatalban.

SZŐLŐOLTVANYT

ne vegyen addig, mig az alanti telepről árjegyzéket nem kér, mert ezen telep a közönség elosegitésére alakult és oly olcsó áron lehet oltványt avagy más egyéb veszszőt beszerezni, hogy más telep ezen árakkal nem versenyezhetik. Az árjegyzék sok hasznos tudnivalót tartalmaz és **ingyen, bérmentve** küldetik, aki czimét tudatja.

Cim:

SZŰCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelepének fiókja Czelldömölk (Vasm.)

Gyümölcs eladás.

Szállitok finom faju almát

500	db.	piros alma	10— K
1000	»	» »	18— »
500	»	rózsa »	17— »
500	»	gyöngy »	17— »
500	»	mosánszki alma	16— »
500	»	bőr alma	19— »
500	»	Ranet alma	20— »
500	»	Arany Ranet	22— »
50	kg.	finom alma	16— »
100	»	finom »	31— »
50	»	Ranet »	20— »
100	»	Ranet »	39— »
100	»	körte	7— »
100	»	császár körte	8 50 »
100	»	vaj körte	10— »

Csomagolás ingyen. — Utánvét.

Friedman Mihály, Győr.

Németh László

úri szabó CELLDÖMÖLK, Kossuth-u.

Keszit remek szabásu polgári, papi és egyenruhákat legelegánsabb kivitelben, olcsó áron.

A legujabb szövet- és posztó-minták megérkeztek.

Kifogástalan szabás!

Nincs kedvesebb és értékesebb ujévi ajándék, akár a magunk, akár a családunk szórakoztatására, mint egy

GRAMMOFON.

Most érkeztek meg épen Fráter Loránt, hazánk kitünő népköltőjének legujabb dalai, valamint számos kitünő darab.

Nagy lemezraktár! Olcsó árak! Részletfizetésre is!

Kapható:

Dinkgreve Nándornál, Czelldömölkön.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Celldömölk előljárósága közhirré teszi, hogy Celldömölk nagyközség helypénzszedési joga 1910 április 1-től kezdődő 3 egymásután következő évre Celldömölk községházánál 1910 január 17-én d. e. 8 órakor megtartandó nyilvános szóbeli árverésen legtöbbet igérőnek bérbe fog adatni.

Árverési feltételek Celldömölk község jegyzői hivatalában betekinthetők.

Celldömölk, 1909 december 27-én.

LORÁNTH GYULA jegyző

SZALAY JÁNOS biró.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában Celldömölk.